

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ετος 4ο • Αρ. Φύλλου 21 • Ιανουάριος - Μάρτιος 2000

Η διήμερη Εκδρομή μας, στην Ανδρο

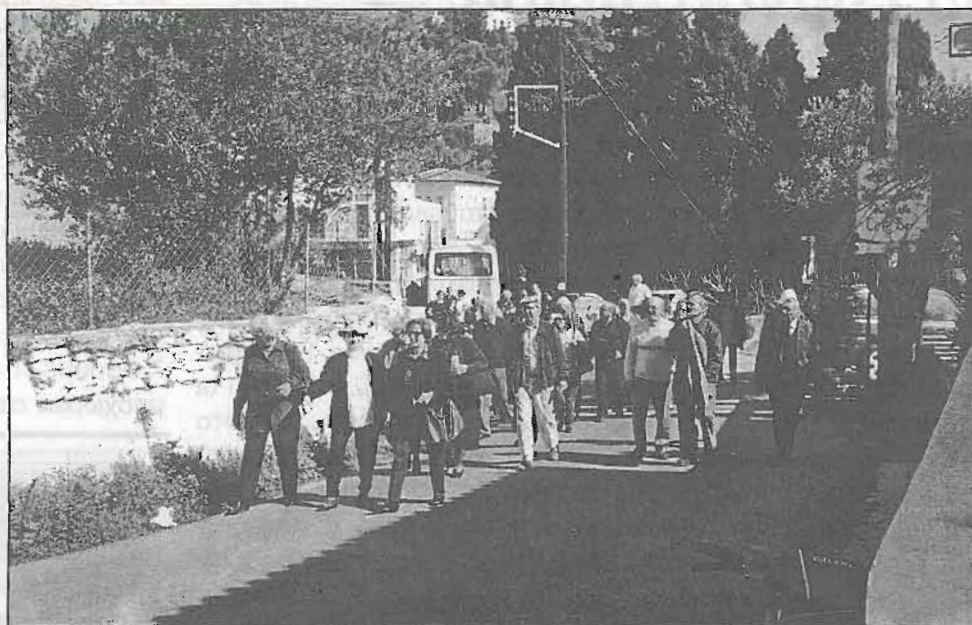
— ημέρων με μεγαλοπρέπεια η
— πρώτη του Απρίλη 2000. Οι
— Βασιλεωνοικούσιοι, όλοι μέλη
του Συλλόγου μας, είχαμε βγει πολύ
πρωί από τα σπίτια μας. Οχι βέβαια
για το πρωταπριλιάτικο πείραγμα,
αλλά για την προγραμματισμένη,
από το Σύλλογό μας, εκδρομή
στην Ανδρο.

Ανήσυχoi και βιαστικοί φτάσαμε
την καθορισμένη ώρα στο ραντεβού
μας, στον σιδηροδρομικό σταθμό του
Αμαρουσίου.

«Καλημέρα, καλό μήνα, τι κάνετε;»
ρωτούσε ο ένας τον άλλον.

«Καλά, ήρθαμε και γω φοβόμουν
μη με πάρει ο ύπνος!», έλεγε κάποιος
άλλος. «Κοιτούσα συνέχεια το ρολόι».

Με αυτές τις μικροανήσυχες συζητήσεις
πέρασε η ώρα. Εφτασε το πούλμαν
και μπήκαμε με προορισμό τη Ραφήνα.

Είναι αλήθεια πως κανείς
δεν έκανε το πρωταπριλιάτικο αστείο.
Όλοι βρισκόμαστε σε υπερένταση
για να προλάβουμε το "φέρρυ",
που θα μας πήγαινε στην Ανδρο.
Την ίδια ώρα το άλλο πούλμαν
ξεκινούσε από το Καλλιμάριμα-

ρο με ραντεβού τη Ραφήνα.

Σε ζεστή ατμόσφαιρα ξετυλιγόταν
η ψιλοκουβεντούλα μέσα στο πούλμαν
για τα νέα του καθενός. Έτσι φτάσαμε.

Χωρίς να το καταλάβουμε συναντηθήκαμε
στο λιμάνι με το άλλο πούλμαν. Ο καιρός
ήταν υπέροχος, παρά την πρωινή υγρασία που

σκορπούσε η θάλασσα καθώς απλωνόταν
ήσυχη στην απεραντοσύνη της, σαν να
μας καλωσόριζε με γλυκύτητα.

Χωρίς ταλαιπωρία επιβιβαστήκαμε
στο μεγάλο και άνετο "σούπερ-φέρρυ"
που θα μας μετέφερε στην ωραία Ανδρο.

Συνέχεια στη σελ. 3

Σας ευχόμαστε
Καλό Πάσχα

Συγχωριανέ, ο συνδετικός μας κρίκος,
είναι η εφημερίδα μας. Μαθαίνουμε
τα νέα του τόπου μας.

Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και
γίνε συνδρομητής της.

ΝΕΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, ο Σύλλογός μας
θα πραγματοποιήσει την καθιερωμένη ανοιξιάτικη εκδρομή
του, το Σαββατοκύριακο 27 & 28 Μαΐου. Με ομόφωνη
απόφαση του Δ.Σ. Προορισμός θα είναι η Δυτική
Πελοπόννησος.

Οργανώστε από τώρα τις παρέες σας και δηλώστε
έγκαιρα συμμετοχή στα μέλη του Δ.Σ. για να μας
βοηθήσετε να καταστρώσουμε ένα καλο και οικονομικό
προγραμμα.

ειδησεις από τη Χίο

γράφει ο **Μανώλης Κράκαρης**, αντιδήμαρχος Καμποχώρων

Στα ...σκαριά η κατασκευή του Κλειστού Γυμναστηρίου

Πιθανή είναι η κατασκευή του κλειστού Γυμναστηρίου του Δήμου Καμποχώρων στο Βασιλεώνικο. Ενα μεγάλο όνειρο της αθλούμενης νεολαίας του Δήμου βρίσκεται στο τελικό στάδιο εφαρμογής. Εγκρίθηκε από το πρόγραμμα ΕΠΤΑ (Ειδικό Πρόγραμμα Τοπικής Αυτοδιοίκησης) η κατασκευή κλειστού Γυμναστηρίου στο Δήμο Καμποχώρων με Προϋπολογισμό 200.000.000. Αυτό το διάστημα ο Δήμος βρίσκεται στο στάδιο ανάθεσης της μελέτης του έργου σε μελετητικό γραφείο με εξειδίκευση σε αθλητικά έργα. Το Γυμναστήριο αυτό θα είναι με τις πιο σύγχρονες προδιαγραφές και θα είναι σε θέση να καλύψει την ανάγκη του Δήμου μας αλλά και παρακείμενων Δήμων. Είναι γεγονός πως καταβλήθηκε σκληρή προσπάθεια για την ένταξη του στο πρόγραμμα διότι είναι ένα έργο πρωτοποριακό και αρκετά εξειδικευμένο.

Από τη στιγμή της εκλογής ξεκίνησε μια προσπάθεια για την εξεύρεση χώρου για την εγκατά-

στασή του. Ο χώρος αυτός πρέπει να είναι αρκετά μεγάλος έτσι ώστε να καλύπτει τις απαιτήσεις του πολεοδομικού σχεδίου αλλά και τις λειτουργικές (βοηθητικοί χώροι, χώροι στάθμευσης κλπ.). Όπως συνεπάγεται η απαίτηση για ένα τέτοιο χώρο πρέπει να είναι τουλάχιστον 5 στρέμματα. Εξετάστηκαν διάφορες περιοχές στο Δήμο και καταλήξαμε κατ' αρχήν σε τρεις περιοχές του Δήμου. Η μία βρίσκεται στην περιοχή της Γεωργικής Σχολής και οι άλλες δύο στο Βασιλεώνικο. Ο ένας χώρος στο χωριό μας είναι ένα δημοτικό οικόπεδο στην περιοχή "Ψακή", πλησίον στο γήπεδο Βασιλεωνοίκου. Πρόκειται για ένα χώρο ικανοποιητικό με μοναδικό μειοκτήμα την πρόσβαση σ' αυτό. Για να πάει κάποιος στο συγκεκριμένο χώρο πρέπει να περάσει από το δρόμο του Αγίου Παντελεήμονα, ο οποίος ως γνωστό, είναι στενός και μη επιδεχόμενος επέμβαση για τη διαπλάτυσή του λόγω της υπάρχουσας δόμησης. Ετσι καθίσταται δύσκολη η επικοινωνία με το χώρο του Γυμναστηρίου για μεγάλα οχήματα (π.χ. λεωφορεία). Ο άλλος χώρος είναι στο οικόπεδο του Δήμου Χίου στην περιοχή του Αγίου Μαθαίου. Αυτή η περιοχή θεωρείται ιδανική για την υλοποίηση ενός τέτοιου έργου. Το μόνο πρόβλημα που υπάρχει είναι, ότι ο συγκεκριμένος

χώρος αν και διοικητικά ανήκει στο Δήμο μας, ιδιοκτησιακά ανήκει στο Δήμο Χίου (ως γνωστό το οικόπεδο αυτό παραχωρήθηκε από τη βιβλιοθήκη Κοραή στο Δήμο Χίου).

Από την πλευρά μας ξεκινήσαμε μια σειρά επαφών με τη Δημοτική Αρχή του Δήμου Χίου για να μας παραχωρήσει ένα τμήμα. Μέχρι στιγμής οι επαφές κρίνονται θετικές και ελπίζουμε να έχουν θετική κατάληξη.

Το έργο αυτό με την υλοποίησή του θα δώσει ζωή στο Δήμο μας και ειδικά στο χωριό μας. Θα είναι μεγάλη υπόθεση για το Βασιλεώνικο να έχει εντός των ορίων του ένα τέτοιο Γυμναστήριο. Πιστεύουμε να πάνε όλα καλά και σύντομα να θεμελιώσουμε το κλειστό Γυμναστήριο του Δήμου Καμποχώρων στο Βασιλεώνικο.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2000

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

Γραμμένοι: άνδρες 248
 γυναίκες 232
 ΣΥΝΟΛΟ 480

ΨΗΦΙΣΑΝΤΕΣ: άνδρες 166
 γυναίκες 150
 ΣΥΝΟΛΟ 316

Ακυρα - Λευκά 10
ΣΥΝΟΛΟ ΕΓΚΥΡΩΝ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΩΝ 306

ΕΛΑΒΑΝ ΠΑΣΟΚ 147
ΚΟΤΣΑΚΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ 81
ΤΣΟΥΡΗ ΕΛΠΙΔΑ 62

ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 133
ΒΑΡΙΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ 58
ΕΠΙΤΡΟΠΑΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ 5
ΠΙΤΤΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 62

ΚΚΕ 16
ΓΙΟΜΕΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ 1
ΖΩΦΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ 10
ΚΩΤΤΗ ΕΥΓΕΝΙΑ - ΜΑΡΙΑ 4

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ 4
ΤΑΝΑΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ 3
ΦΡΑΓΚΑΚΗ ΜΑΡΙΑ 1

ΔΗ.Κ.ΚΙ 5
ΚΑΡΔΕΡΙΝΙΣ ΙΣΙΔΩΡΟΣ 2
ΤΣΟΒΟΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 3

ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΙ 1

αναγέννηση ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
Στέλιος Ν. Πανέλης, πρόεδρος ΣΑΒ.
Νεμέας 5 - 166 73 ΒΟΥΛΑ
Τηλ. 8951.433 - Fax: 8955.949

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΧΙΟΥ:
Μ. Κράκαρης - Φ. Κοκκινάκης
Ελλη Κοντογιάννη - Κοκκινάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Κώστας Αμπανούδης - Χαράλαμπος Κουλιάρης

Διανέμεται δωρεάν στα μέλη του Συλλόγου

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

ΜΑΝΩΛΗ Α. ΚΡΑΚΑΡΗ

Διπλ. Μηχανολόγου - Μηχανικού Ε.Μ.Π.

Ηλεκτρομηχανολογικές Μελέτες
Εμπορία -Εγκατάσταση ειδών

- Θέρμανσης
- Ψύξης
- Κλιματισμού
- Ηλιακής Ενέργειας

ΚΑΝΑΛΑ 6

ΤΗΛ./ FAX: (0271) 43 641
(πλησίον Αγροτικής Τράπεζας)

Η διήμερη Εκδρομή μας, στην Ανδρο

Συνέχεια από τη σελ. 1

Μέσα στο «φέρρυ» μοιραστήκαμε σε παρέες: άλλοι απολάμβαναν το καφέ-δάκι τους και άλλοι το ωραίο ταξίδι.

Η ανησυχία όλων μας για το τι καιρό θα βρούμε στο «νησί των ανέμων», όπως λένε μερικοί την Ανδρο, σκόρπισαν.

Σε δύο ώρες φτάσαμε, χωρίς να το καταλάβουμε. Σα να βρισκόμαστε σε ένα μεγάλο παραθαλάσσιο κέντρο ήταν το ταξίδι μας.

Πολλοί από τη συντροφιά

λίες και πέρα στην άπλα της θάλασσας.

Σίγουρα ο επισκέπτης εκεί θα σκεφθεί ότι το νησί αυτό κρατά την προσωπικότητά του.

Οι δρόμοι αρκετά στενοί, χαραγμένοι γύρω - γύρω στο νησί, ασφαλτοστρωμένοι, έμοιαζαν σαν κορδέλα τυλιγμένη στους λόφους. Ανηφορίες - κατηφορίες σε έκαναν να νιώθεις δέος και θαυμασμό. Τα σπίτια κατάλευκα, οι παραλίες γραφικές, αλλού δέσποζαν απότομοι βράχοι και αλλού αμμουδιές.

Το πούλμαν συνέχιζε το

Σκορπίσαμε εδώ και κει σε παρέες. Άλλοι βρήκαν ένα παραθαλάσσιο μπαλκονάκι και ήπιαν τα ουζάκια τους, άλλοι πήγαν σε κάποιο Μουσείο, άλλοι έκαναν περίπατο και άλλη μπήκαν στα ζαχαροπλαστεία για να αγοράσουν Ανδριώτικα αμυγδαλωτά. Εκεί βρήκαμε και μια ωραία Βασιλεωνοικού-σαινα, την Κυρία Μαρκέλλα Κοντογιάννη, εγγονή της Αμίας Φροσύνης.

Η ώρα όμως πέρασε. Πήραμε το πούλμαν και συνεχίσαμε. Πηγαίναμε στο Κόρθι, στην ταβέρνα Καλογρίσι. Εκεί όσοι πρόλαβαν έφαγαν φρέσκο ψάρι - μόλις έβγαινε από τη βάρκα - και λέω όσοι πρόλαβαν γιατί όλοι

ψάρι ζητούσαν. Υπήρχαν όμως άφθονα διάφορα φαγητά. Ετσι ικανοποιήσαμε τις γαστριμαργικές μας απαιτήσεις.

Μετά από το μεσημεριανό φαγοπότι ξεκινήσαμε για να επισκεφθούμε το Μοναστήρι της Παναχράντου. Διασχίσαμε αρκετά χιλιόμετρα, όμως ο δρόμος τελικά δε μας επέτρεψε να πάμε ως εκεί, κάπου ήταν σκαμμένος και δεν το διακινδυνεύσαμε. Καλή είναι και η περιπέτεια, μα δεν είμαστε παιδιά.

Πήραμε το δρόμο της επιστροφής. Στις 7 μ.μ. είμαστε στο Ξενοδοχείο. Αρκετά κουρασμένοι πήγαμε στα δωμάτια. Ήταν πεντακάθαρα όλα. Ο φιλόξενος χώρος μας έδινε το δικαίωμα να νιώθουμε σα στο σπίτι μας. Πλυθήκαμε, ξεκουραστήκαμε και στις 9 το βράδυ ραντεβού στο εστιατόριο του Ξενοδοχείου. Εκεί φάγαμε, συζητήσαμε, χορέψαμε. Ο κ. Παναγάκης, που είναι γνωστή η προσφορά του για το κέφι που δίνει στο Σύλλογό μας, και η κα Διαμά-

ντω έδωσαν και πάλι το παρόν. Να είναι πάντα καλά και να μας εμψυχώνουν, για να σκορπούν για λίγο οι φροντίδες της καθημερινότητας.

Εκεί συναντήσαμε και την κα Πόλυ Θρουβάλα-Καραγιάννη, με το σύζυγό της και το γιό της. Ήρθε στη συντροφιά μας, χόρεψε μαζί μας, γράφτηκε και στο Σύλλογο. Ευχόμαστε να συμμετέχει στις εκδηλώσεις μας.

Η ώρα είχε περάσει σε πολύ ζεστή ατμόσφαιρα, το ρολόι έδειχνε μεσάνυχτα. Σιγά - σιγά σκορπίσαμε για ύπνο.

Το πρωινό μας το πήραμε στο Ξενοδοχείο, παραλάβαμε τις αποσκευές μας και ξεκινήσαμε να ολοκληρώσουμε την προγραμματισμένη εκδρομή μας.

Πήραμε το δρόμο για την πηγή ΣΑΡΙΖΑ, εκεί που εμφανίζεται το νερό. Ανεβήκαμε αρκετά σκαλιά για να φτάσουμε στην πηγή. Το τοπίο ήταν μαγευτικό μα ο χρόνος μας ανάγκασε ν' αφήσουμε την πηγή και να συνεχίσουμε το ταξίδι. Μπήκαμε πάλι στο πούλμαν με προορισμό την τοποθεσία ΑΠΡΟΒΑΤΟΥ. Εκεί θα γευματίζαμε στο εστιατόριο «Μπαλκόνι του Αιγαίου».

Διασχίσαμε τις ανηφορίες

- κατηφορίες, άξιζε όμως. Όταν φτάσαμε αντικρύσαμε ένα φανταστικό τοπίο που μας έκανε να ηρεμήσουμε. Η θάλασσα απλωνόταν σαν καθρέπτης μπροστά μας, ο

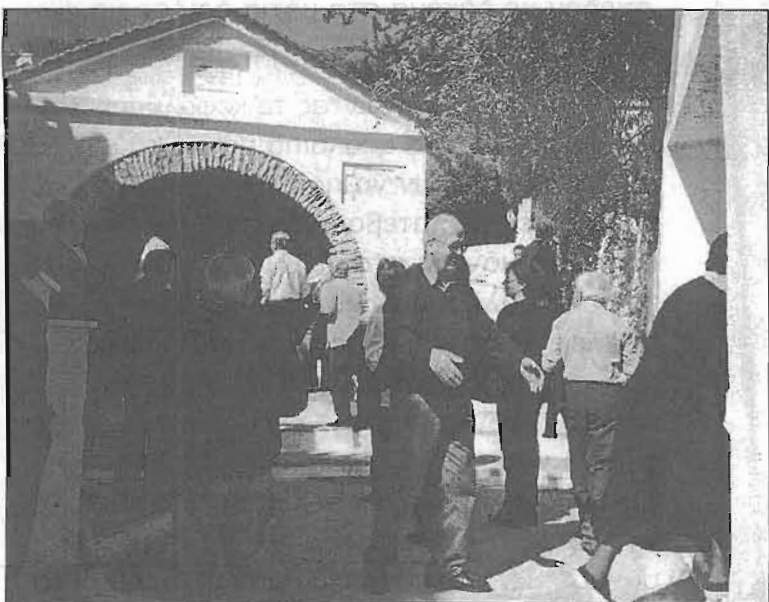
ανοιξιάτικος ήλιος, αρκετά ζεστός, μας υποχρέωνε να αναζητήσουμε τη σκιά. Με τα καλομαγειρεμένα φαγητά και το πολύ ωραίο ψωμί απολαύσαμε ένα ωραίο μεσημέρι.

Γεμάτοι κέφι και λίγο σουρωμένοι, σιγοτραγουδώντας μέσα στο πούλμαν, ξεκινήσαμε για το λιμάνι. Στις 16.30 αποχαιρετούσαμε την ωραία Ανδρο. Πήραμε το ίδιο «φέρρυ» κι ύστερα από ένα υπέροχο δώρο ταξίδι φτάσαμε στη Ραφήνα. Αποχαιρετιστήκαμε και ικανοποιημένοι από την εκδρομή ευχηθήκαμε και σ' άλλη γρήγορα.

Μπήκαμε στο πούλμαν. Το καθένα πήρε ξεχωριστή κατεύθυνση για να εξυπηρετηθούμε όλοι και να επιστρέψουμε, χωρίς ταλαιπωρία, στα σπίτια μας.

Ήταν μια πολύ ωραία εκδρομή και πιο ωραίο είμαστε εμείς όλοι που συμμετέχουμε για να κρατήσουμε γερό το νήμα της επικοινωνίας μας.

**Χρυσούλα
Θρουβάλα - Χρόνη**

μας πρώτη φορά πηγαίναμε στην Ανδρο. Καθώς πλησιάζαμε βλέπαμε τα κατάλευκα σπίτια της. Είχαμε μπει ήδη στο Λιμάνι, Γαύριο.

Σε σύντομο χρόνο αποβιβαστήκαμε, πήραμε το πούλμαν και πήγαμε στο Ξενοδοχείο Περράκη - Χρυσή Αμμος. Αφήσαμε τις αποσκευές μας και ξεκινήσαμε να γνωρίσουμε το νησί, τόσο όσο μας επέτρεπε ο προγραμματισμένος χρόνος.

Το πούλμαν προχώρούσε, το βλέμμα βιαστικό συλλάμβανε ό,τι προλάβαινε από τις κορυφές ως τις παρα-

δρόμο του για να επισκεφθούμε τα προγραμματισμένα μέρη. Διασχίζοντας τις αποστάσεις, περάσαμε και από το γραφικότατο παραθαλάσσιο χωριουδάκι Μπατσί, η ώρα περνούσε ευχάριστα με τα τραγούδια του Μιχάλη Παναγάκη και των μελών που συμμετείχαν με τα ανέκδοτα, του Γιώργη Φετοκάκη και Παναγιώτη Χρόνη.

Η διαδρομή ήταν υπέροχη σ' όλη την έκταση, οι οδηγοί άψογοι - τους οφείλουμε ένα μεγάλο «ευχαριστώ».

Μετά από αρκετό δρόμο φτάσαμε στη Χώρα. Εκεί μείναμε μέχρι τις 12 π.μ.

Το Βασιλεώνοικο, οι Τέχνες και τα Γράμματα

Ιστορίες και δρύλοι από την εποχή που ζούσαμε στα χωριά μας

Το καλοκαίρι στο χωριό είχε τη δική του χάρη. Τα τζιτζίκια, το κυνηγητό στα χωράφια, οι βόλτες στην πλατεία το βραδάκι, σου μένουν αξέχαστα.

Όμως ένα πράγμα μας έλειπε περισσότερο. Το θαλασσινό μπάνιο. Τουλάχιστον εμείς που είχαμε σπίτι στη χώρα, είχαμε συνηθίσει να κολυμπάμε καθημερινά μιας και μέναμε πολύ κοντά στη θάλασσα. Ετσι τη μεγάλη μας χαρά όταν μετακομίζαμε στο χωριό το μισό καλοκαίρι, την μετρίαζε η δυσκολία για τη θαλασσινή απόλαυση.

Κάθε Κυριακή στις 11.00 το πρωί φορτωμένοι με όλα τα απαραίτητα για τη θάλασσα, πετσόετες, μάσκες, πτερύγια κλπ. πηγαίναμε στη στάση, κοντά στη βρύση, απ' όπου θα περνούσε το λεωφορείο. Ο ήλιος, αρκετά ψηλά έψηνε τις ημίγυμνες πλάτες μας, ζωγραφίζοντας με καφετί μελάνι το σχέδιο από το τρικό ή τις τιράντες από τα φορεματάκια

των κοριτσιών. Σε λίγη ώρα η στάση γέμιζε από παιδιά, μικρά και μεγάλα που έπαιζαν στο χωματόδρομο ανέμελα φορώντας τα ψάθινα καπελάκια τους. Οι μαμάδες, άπλωναν τις πετσόετες στον τοίχο κάτω από την παχιά σκιά της κουντουρουδιάς, και σε λίγο άρχιζε η συζήτηση για κάθε λογής θέματα κατά το πλείστον κοινωνικού περιεχομένου. Οσο αργούσε το λεωφορείο από το Δαφνώνα τόσο φούντωνε η ζέση και μαζί της το κουβεντολόι ενώ α παιδιά από κάποια στιγμή και μετά άρχιζαν να διαμαρτύρονται για την καθυστέρηση.

Επιτέλος να το! φώναζε ο πιο ανυπόμονος που πάντα στεκόταν παρατηρητής και κοίταζε προς την πλευρά του Μπαρούτη. Εκεί, ανάμεσα στα πυκνά δέντρα, φαινόταν πάντα το λεωφορείο που ερχόταν ή πήγαινε στο Χαλκειός. Αυτά τα τελευταία λεπτά μέχρι να φτάσει το λεωφορείο στο βρυσάκι ήταν ατελείωτα. Σκοτωμός για το ποιος θα μπει πρώτος στο λεωφορείο για να βρει θέση. Βλέπεις, το δικό μας ήταν το πέμπτο χωριό που είχε σειρά να επιβιβαστεί στο παλιό χοντρομούρικο λεωφορείο. Αν είμαστε τυχεροί, βρίσκαμε καμιά δυο θέσεις. Εκεί να δεις πια τσακωμοί για το ποιος θα καθίσει πρώτος στα ελεύθερα καθίσματα. Ο μαμάδες έπαιρναν πάνω τους τα μικρά παιδιά ενώ τα μεγαλύτερα κάθιζαν τέσσερα - τέσσερα στα λιγοστά καθίσματα. Αυτοί που δεν υπήρχε περίπτωση να βρουν θέση, ήταν οι υπόλοιποι

ΤΟ ΣΤΡΙΜΩΓΜΑ

γράφει ο Χαράλαμπος Κοιλιάρης

που τους παίρναμε από την πλατεία και βεβαίως, εντελώς άτυχοι αυτοί που ανέβαιναν στο «Κάτω Νιό» και στο Συκιάρη.

Στην τελική ευθεία το λεωφορείο καθόλου δεν διέφερε από ένα σαρδελοκούτι με παστές σαρδέλες που ιδρώναν και ξεϊδρώναν στριμωγμένες χωρίς να μπορούν να πάρουν

ούτε μια ανάσα. Τα πολύχρωμα φορέματα των μαμάδων και των παιδιών άλλαζαν σιγά - σιγά χρώμα, λες και τους έριχνε κάποιος νερό με το ποτιστήρι που ξεκινούσε από την πλάτη, πήγαινε στη μέση, και μετά από το κάθισμα έσταζε στο πάτωμα. Ο λιγοστός αέρας που έμπαινε από τα τζάμια σταματούσε όταν τα πιτσιρικά έβγαζαν κεφάλια και χέρια για να δροσιστούν περισσότερο. Στις στροφές εμείς οι μικρότεροι χάναμε τον προσανατολισμό μας αφού δεν μπορούσαμε να δούμε από τα τζάκια που ακριβώς βρισκόμαστε. Είχαμε συνηθίσει όμως και τις μετρούσαμε, μία αριστερά, δύο δεξιά, μία αριστερά και άλλη μία πάλι αριστερά. Και τέλος φτάσαμε στο Κοντάρι.

Άλλος πανζουρλισμός πάλι, ποιος θα βγει

πρώτος να πέσει στο νεράκι για να δροσιστεί. Να χάνει η μάνα το παιδί, και το παιδί τη μάνα. Την πρώτη φορά που πήγα εκεί, μου έκανε μεγάλη εντύπωση. Μεγάλη παραλία και γεμάτη κόσμο. Εφταναν εκείνη την ώρα και άλλα λεωφορεία από διάφορες περιοχές με κόσμο που για δύο ώρες περίπου γέμιζε την παραλία από άκρη σ' άκρη. Ο εισπράκτορας του κάθε λεωφορείου ανακοίνωνε την ώρα αναχώρησης έτσι ώστε να είναι πάλι όλοι στη θέση τους χωρίς καθυστέρηση.

Ελα όμως που η θαλασσινή μας διασκέδαση μας έπαιρνε τα μυαλά και κανένας μας δε γύριζε να δει το ρολόι. Ξαφνικά ανάμεσα στο παιχνίδι και τις βουτιές, βλέπω το λεωφορείο μας να κλείνει τις πόρτες και να ξεκινά. Τρέχω να πάρω γρήγορα τα πράγματά μου και σχεδόν με δάκρυα στα μάτια άρχισα να φωνάζω: ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ, ΠΕΡΙΜΕΝΕΤΕ ΚΙ

ΕΜΕΝΑ. Όμως γυρνώντας το κεφάλι μου βλέπω με έκπληξη τα υπόλοιπα παιδιά του χωριού να συνεχίζουν να παίζουν αμέριμνα ενώ οι μαμάδες με κατεβασμένες τις μπρετέλες και με το μαντίλι στα μαλλιά να συνεχίζουν την περισυλλογή των ηλιακών ακτίνων. Πω πω! λέω· εμάς μας πήρε το παιχνίδι και τις μαμάδες ο ύπνος! Ετρεξε σε μία που ήταν ξαπλωμένη κοντά και την έπρωξα λέγοντάς της ότι χάσαμε το λεωφορείο του Δαφνώνα. Εκκίνη ξεσκεπάζοντας το πρόσωπό της από την πετσέτα, χαμογέλασε ήρεμα και με καθυσύχασε: «Μη στεναχωριέσαι παιδί μου», μου λέει. «Εχουμε ακόμα μία ώρα μέχρι να φύγει το λεωφορείο των Βαβύλων» Ω! τι χαρά. Άλλη μία ώρα παιχνίδι με τα κύματα. Άλλη μια ξένοιαστη ώρα σκάβοντας στην άμμο. Όμως και η ώρα αυτή πέρασε και ξεκίνησε το λεωφορείο των Βαβύλων και έφτασε στο χωριό, στην πλατεία κι από κει ποδαρόδρομο ντάλα μεσημέρι μέχρι να φτάσουμε στο σπίτι μας, κατάκοποι και ηλιοκαμένοι.

Πόσα περνούσαμε και δεν βάζαμε μυαλό. Την επομένη Κυριακή πάλι στο ίδιο μέρος, παιζόταν το ίδιο έργο με τους ίδιους πρωταγωνιστές. Το ίδιο έργο που όμως είναι μόνο ένα «καρέ» από την ταινία μεγάλου μήκους που είναι η ζωή μας.

Οι μόνες φορές που κάναμε "ξεκούραστο" μπάνιο ήταν όταν μας πήγαινε στον Καρφά ο πατέρας μου κάποιες Κυριακές καβάλα όλη την οικογένεια πάνω στο μηχανάκι.■

ΠΟΙΗΣΗ

Της ερημιάς σπιτάκι

Κάτω κει στου Ψακή,
στου παππού το χωράφι,
η χοντρή και κουφή τσικουδιά
με μια τσούμπα κλαδιά στην κορφή,
κουφάλα από ρόζο ο κορμός
σαν πορτούλα εκκλησιάς θολωτή
της ερημιάς σπιτάκι.
Στην άδεια κοιλιά της κρυβόμουν
σαν ερχόταν βροχή,
ίσα - ίσα χωρούσα
κι από κει εκοιτούσα
του ουρανού τη μεγάλη μπουρού
με τι τέχνη σκορπούσε
με αστραπές και βροντές τη βροχή,
χωριστά κάθε στάλα
και στην άκρη φουσκάλα.
Στο στενό το στρατάκι
τα θολά απ' το χώμα νερά
είχαν κάμει ρυάκι,

στου Ψακή το ποτάμι κυλούσαν
στο γυαλό κατεβαίναν μ' ορμή,
σμιγαν μ' άλλα κι αφήναν βουή.
Ταξιδιάρικα όλα σα νερό στη ζωή,
κι η ζωή ταξιδιάρα,
μα θυμάται ό,τι αγγίζει,
αγαπάει, πονάει, δακρύζει,
με τη σκέψη της κτίζει.
Την κουφή τσικουδιά,
με μια τσούμπα κλαδιά,
σα δεμένα μαλλιά, αγαπούσα.
Ταξιδεύει ο νους, ταξιδεύει,
στον τόπο που γεννιέται ο καθένας πηγαίνει,
Βασιλεώνικο κοντά σου γυρίζω,
στο κέντημα της σκέψης
θυμάμαι, πονάω, δακρύζω
και για σένα με την πένα μου κτίζω.

Χρυσούλα Χρόνη - Θρουβάλα

ΑΝΑΜΝΗΣΗ

Παιδικά καλοκαίρια
χλωρά νιόφυτα δέντρα
στο Νου μου που στέκει
στον ίσκιο σας
φλογισμένος και διψερός.
Παιδικά καλοκαίρια
με του χρόνου τη Μουσική
να σας θροίζει ο Άνεμος.
Αειθαλή δέντρα της αθωότητας
καρπερά και ολόδροσα
στέκεστε ριζωμένα κι αθάνατα
στο στέρεο χώμα
σε χωράφι βαθύ
της ψυχής μου.

Κώστας Αμπανούδης

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Οι κάτωθι συγχωριανοί μας εισήχθησαν στην
τριτοβάθμια εκπαίδευση:

1. ΞΥΝΤΑΡΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του Ιωάννη
Πέρασε Πρώτος στο Τ.Ε.Ι. Ηρακλείου Κρήτης,
τμήμα Ανθοκομίας.
2. ΣΤΑΚΙΑ ΔΗΜΗΤΡΑ του Νικολάου Γερμανική
Φιλολογία Πανεπιστημίου Αθηνών.
(Λόγω καθυστερημένης ενημέρωσής μας, η
απονομή των επαίνων για τους επιτυχόντες θα
γίνει κατά το κόσμιο της πίττας).

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Αρίστος και η Ουρανία Περρή απέκτη-
σαν ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.
Ο σύλλογός μας του εύχεται καλορίζι-
κο.

ΠΕΝΘΗ

- Στις 15 Μαρτίου απεβίωσε και ετάφη στη Λυ-
κόδρουση Αττικής ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του
Δημητρίου.
- Στις 15/4 απεβίωσε και ετάφη στη Βούλα
Αττικής ο γιατρός ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΠΑΝΟΛΙΟΣ.
Ο σύλλογός μας εκφράζει τα ειλικρινή του συλ-
ληπητήρια στις οικογένειές τους.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

- Καραγιάννη - Θρουβάλα Πόλυ
Παπαναστασίου 27 Παλ. Ψυχικό
ΤΗΛ. 6712.932 - 6773.320
- Ρόζου Ευτυχία
Ωκεανίδων 16 Αθήνα (Αγ. Σώστης) 117 45
Τηλ. 9335.012
- Μπετζενίτη - Στακιά Ασημίνα
Πελοποννήσου 86 Κορυδαλλός- Τηλ. 5447.198
- Μπασαρη - Στακιά Σταματία
Σωκράτους 36 Κορυδαλλός- Τηλ. 4955.596

ΔΩΡΕΕΣ

- Ο κ. και η κ. Χατζηθεοδώρου υπέρ της εφη-
μερίδας και εις μνήμες Αρχιμανδρίτου Γρ.
Πουλάκη 10.000
- Ο Φετοκάκης Νικόλαος του Γεωργίου υπέρ
εφημερίδας και εις μνήμη Αρχιμανδρίτου
Γρ. Πουλάκη δρχ. 5.000
- Ο Παντελής Αμπανούδης υπέρ εφημερίδας
και εις μνήμη Αρχιμανδρίτου Γρ. Πουλάκη
δρχ. 10.000
- Ο Κων/νος Μ. Κοντογιάννης υπέρ Συλλόγου
δρχ. 10.000
- Ο Φραγκάκης Ιωάννης του Τριαντάφυλλου
εις μνήμη των γονέων του υπέρ Συλλόγου
δρχ. 15.000
- Η Φετοκάκη Μαρία του Μιχαήλ υπέρ Συλλό-
γου δρχ. 6.000
- Ο Κοιλιαρίδης Ιωάννης υπέρ Συλλόγου δρχ.
2.000

Το Δ.Σ. το Συλλόγου

Πρόεδρος:	
Στέλιος Πανέρης	8951.433
Αντιπρόεδρος	
Ιωάννης Κουλουρούδης	9426.560
Γενικός Γραμματέας:	
Χρόνη-Θρουβάλα Χρυσούλα	6017.963
Ταμίας:	
Σεσίλια Στραβοράβδη	9320.067
Μέλη:	
Αμπανούδης Παντελής	6546.514
Βλαχάκη Αγγελική	2825.967
Φετοκάκης Νικόλαος	6534.893
Φετοκάκης Ανδρέας	8025.405
Κοκκίνου Αγγελική	22816.019
Μιχαηλίδου Μαίρη	8025.593
Επίτιμος πρόεδρος	
Νικόλαος Θρουβάλας	8029.741

PANAGYM

ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

- ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ -
ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STERPERES, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ
- ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ
- ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης
Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα
Τηλ. / Fax: 807 5524 - κιν. 093 56 4064

Κοινωνικά

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

“Ου δυνάμεθα ά είδομεν και ηκούσαμε μη λαλείν”

Μια ευτυχισμένη για μας, μέρα του 1956, έμελλε να συνδέσει τη ζωή μιας ολόκληρης πόλης, της προσφυγικής τότε Νέας Ιωνίας με την απαστράπτουσα προσωπικότητα, του όντος χαρισματικού αρχιμ. Π. Γρηγ. Πουλάκη, του δικού μας παπα-Γρηγόρη.

Πολύ σύντομα έγινε γνωστός για τα πατριωτικά του αισθήματα, τη θρησκευτική του ευλάβεια, το μεστό και πλούσιο λόγο του, αλλά και τον ήπιο χαρακτήρα και την απaráμιλλη φωνή του.

Τον είπαν “αηδόνι”. Τον αποκάλεσαν φίλο.

Ενίσχυσαν το έργο του οικονομικά και τον αγάπησαν πολύ.

Από την αρχή, πέρα από την οργάνωση της ενοριακής ζωής, ξεκίνησε ένα οικοδομικό έργο.

Κάτω από τον πρόναο του Ναού Αγ. Γεωργίου δημιούργησε μεγάλη σάλα για διάφορες τελετές, μνημόσυνα κ.ά. Από το μηχανικό ενορίτη κ. Στέφ. Ιωακείμης μέχρι και τον τελευταίο ενορίτη αλλά και πάμπολλους Ιωνιώτες άλλων ενοριών, ξεκίνησε ένας πραγματικός κατασκευαστικός οργανισμός. Παράλληλα, δημιουργήθηκε ο σημερινός κήπος του ναού, με διάφορα μικρά, απαραίτητα κτίσματα και αργότερα προτομή του πρόσφυγα επισκόπου Παττάρων Κύρου Μελετίου, στο χώρο της παλιάς “αλάνας”.

Σύντομα, στην πόλη της Νέας Ιωνίας δημιούργησε χώρους (λέσχες) για νέους και σωματείο με την ονομασία Εταιρεία Αναστηλ. Ηθικών Αξιών (Ε.Α.Η.Α.).

Μέσω του σωματείου και με τη βοήθεια προσωπικοτήτων αλλά και του απλού κόσμου δημιουργήθηκε, το ορφανοτροφείο Αρρένων Ν. Ιωνίας (Αργότερα Στέγη Παιδιού). Λίγο αργότερα, με πρώτη προσφορά του πάντα πρόθυμου Μόσχοβη, πλήθους κατοίκων της Ν. Ιωνίας αλλά και των γνωστών οικογενειών Αθαν. Εφραίμογλου, Ρίτας Μούγερ και οικογένειας Μειμαρίδη υψώθηκε σε δυο ορόφους, εξοπλισμένο και με τους πρώτους τροφίμους, το Γηροκομείο Νέας Ιωνίας. Δυστυχώς, δεν έμελλε να το διοικεί πάντα ο π. Γρηγόριος. Και τελικά το Γηροκομείο περιήλθε στη διακαιοδοσία της Μητροπόλεως όπου και παραμένει.

Παράλληλα με το φιλανθρωπικό και κοινωνικό έργο του, εξέδωσε πολλά έντυπα, περιοδικά (Ενοριακή γραμμή, Προσπάθεια κ.ά.).

Δημοσιογραφούσε στα τοπικά φύλλα. Διοργάνωσε διαλέξεις, δοχές υπό το σεληνόφως, φιλολογικές εκδηλώσεις κλπ.

Κάθε μέρα και κάτι. Κάθε μέρα γιορτή. Η ενοριακή ζωή στο υψηλότερο σημείο της.

Από το 1958 ανέλαβε και έργο διδακτικό στις εκκλησιαστικές Σχολές, Κορίνθου (Διευθυντής) και Λαμίας.

Το 1967, κατά τη διάρκεια της δικτατορίας εστάλη σε ειδική αποστολή όπως και όλοι οι ιερομόναχοι από τον τότε αρχιεπίσκοπο Κύρο Ιερώνυμο στο ακριτικό Διδυμότειχο.

Ας σημειωθεί, ότι σχεδόν πάντα κρατούσε τη θέση εφημερίου στην αγαπημένη του Νέα Ιωνία όπου ερχόταν τα ΣαββατοΚύριακα και συνεργαζόταν με τους στενούς συνεργάτες του, που ενώ μεταξύ διατηρούσαν το δημιουργό έργο του.

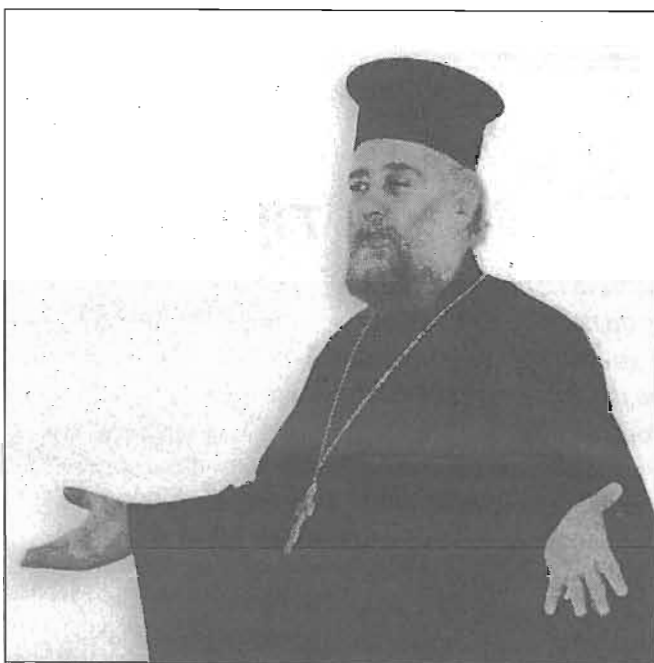
Στη Ν. Ιωνία ο παπα-Γρηγόρης και κατ' άλλους απλώς ο Γρηγόριος, γνώρισε, αγάπησε - και πολύ αγαπήθηκε - τρεις γεννιές προσφύγων της Μικρασίας γιατί τελικά δίδαξε και στην Τρίτη γενιά, μια και από το 1982 έως 1989 ήταν καθηγητής στο 2ο Γυμνάσιο Ν. Ιωνίας όπου άφησε τις καλύτερες των αναμνήσεων μεταξύ των μικρών μαθητών του.

Η πόρτα του σπιτιού του, κατά κυριολεξία, ήταν ανοιχτή σε όλους, και όλες τις ώρες της ημέρας.

Μπήκε στα χαμηλά φτωχόσπιτα των ταπεινών ανθρώπων και τους αγκάλιασε. Τους δίδαξε αλλά και φρόντισε ακόμη και για τη διασκέδασή τους. Εκδρομές, ταξίδια, προβολές κινηματογραφικών ταινιών, θεατρικές παραστάσεις κλπ.

Ακόμη και στην αγαπημένη του ιδιαίτερη πατρίδα τη Χίο “κουβάλησε” όσο πιο πολλούς μπορούσε. Δεν την έβγαλε ποτέ από την καρδιά του και κατάφερε να κάνει κι εμάς τους άλλους να τη γνωρίσουμε και να την αγαπήσουμε, όπως αγαπήσαμε και τον Χιοπολίτη αρχιμ. π. Γρηγ. Πουλάκη.

Γι' αυτό και τελευταία του επιθυμία ήταν να μεταφερθεί στο αγαπημένο του Μερσινίδι κλείνοντας τον κύκλο της ιερωσύνης του και να ταφεί στην πατρώα γη απ' όπου θ' αγναντεύει το γαλανό Αιγαίο και τις απέναντι Μικρασιατικές ακτές.

Αρχιμανδρίτης Γρηγόριος

κατά κόσμον Ζαννής Πουλάκης

Η εκκλησία μας πενθεί. Έχασε έναν χριστιανό, ένα λειτουργό της. Τον Αρχιμανδρίτη Γρηγόριο Πουλάκη, τον παπα-Γρηγόρη όπως ήταν γνωστός σε όλους μας. Απεβίωσε στην Αθήνα, ύστερα από μακροχρόνια ασθένεια.

Γεννημένος στο Βασιλειώνικο της Χίου το 1922 φοίτησε στο Γυμνάσιο Χίου και ύστερα στην Ιερατική Σχολή Θεσσαλονίκης. μετά την αποφίτησή του από τη Σχολή χειροτονήθηκε διάκονος στο χωριό τους ε ηλικία 20 ετών.

Σαν διάκονος έμεινε αρκετό καιρό στη Χίο και μετά τη χειροτονία του σε ιερέα πήγε εφημέριος στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Ν. Ιωνίας Αθηνών. Εκεί υπηρέτησε πάνω από 30 χρόνια και το χριστιανικό του έργο ήταν τεράστιο. Αγάπησε και - αγαπήθηκε από όλους τους ενορίτες του όσο κανείς άλλος. Ίδρυσε στη Μάνδρα Αττικής το μοναστήρι της Παναγίας Γοργοεπικού που έως τα τέλη του είχε την εποπτεία.

Εξέδιδε το περιοδικό “Ορθόδοξα Μηνύματα” στο οποίο έγραφαν επιφανείς κληρικοί, πανεπιστημιακοί δάσκαλοι και επώνυμοι συγγραφείς. Επίσης εξέδιδε και άλλα έντυπα και περιοδικά όπως “Ενοριακή γραμμή”, “Προσπάθεια” και άλλα. Εχρημάτισε διευθυντής στις εκκλησιαστικές

Σχολές Κορίνθου και Λαμίας.

Τεράστιο ήταν το κοινωνικό και φιλανθρωπικό του έργο. Στη Νέα Ιωνία δημιούργησε λέσχες για νέους, ορφανοτροφείο αρρένων και Γηροκομείο.

Η μεγάλη του αγάπη ήταν η γενέτειρά του Χίος, που ποτέ δεν ξεχνούσε, και ειδικότερα το χωριό του Βασιλειώνικο. διοργάνωσε συχνά εκδρομές με ενορίτες του στο νησί ακι τους έκανε να το γνωρίσουν και να το αγαπήσουν όπως είχαν αγαπήσει και τον ίδιο.

Το όνειρο της ζωής του ήταν να ασκητεύσει στη Μονή Μυρσινιδίου, που δυστυχώς δεν τα κατάφερε αφού η μακρόχρονη αρρώστεια, δεν του το επέτρεψε.

Ο παπα-Γρηγόρης σαν άνθρωπος ήταν εξαιρετικός. Στις ομιλίες του είχε το χάρισμα να συναρπάξει το ακροατήριο, να επιβάλλει τις θέσεις του χωρίς να υψώνει τη φωνή. Όπου και αν υπηρέτησε, κυριολεκτικά τον λάτρευαν, στα σχολεία που δίδαξε τον σέβονταν, όσοι τον γνώρισαν τον αγάπησαν.

Μπορούμε να πούμε ότι ήταν ένας ωραίος, ένας μεγάλος, ένας αξιαγάπητος παπας και άνθρωπος. Ετοιμάστε τον θυμόμαστε για πάντα.

Ας είναι αιωνία του η μνήμη.